

BOYUN EĞME

Çöküşten önce son çıkış, AKP nereye koşuyor? • Sf3

Gebze deneyimleri: Sınıf içinde seçim çalışması • Sf4

OHAL KURTARMAZ BU HAL TAŞIMAZ

BU DÜZENİ BOYUN EĞMEYİZ

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 29 HAZİRAN 2018 CUMA ■ 1 TL

TEK ADAMLARDAN EMEKÇİ HALKA KURTARICI ÇIKMAZ

Tüm kahramanlar, düzenin asıl sahiplerine çalışıyor. Yoksullar ve emekçiler için refahın yolunu şu ya da bu kahraman açmıyor.

Bir kesimin kahraman bellediği Erdoğan tehlikeli oyunlarla halkı oyalıyor. Yıkıcı sonuçları olacak bir kumara tüm ülkeyi ortak ediyor. Sonunda işini kaybedecek olan, kendini kanlı bir savaşın içinde bulacak olan yine emekçiler olacak. 16 yıl boyunca “eski-sinden daha kötü olamaz” diyerek halkı avuttular. Son seçimde de “biz kendimizi biraz düzeltebiliriz ama alternatiflerimiz size bizi aratacaktır” korkutmasıyla sessiz kalabalıkları yine kendilerine mahkum ettiler.

Açık gerçek, emekçilerin bugünkü hallerinden memnun olmadıkları ama “daha kötüsü olabilirdi, olmasın” diyerek bu hallerine razı olduklarıdır. Bunun adı artık istikrar da değildir. Kimse böyle bir dünyada istikrar beklemiyor. Emekçiler her yeni güne yeni endişelerle uyanıyor.

Erdoğan da kendi gidişinin o endişelerin gerçek olması anlamına geleceğini kabul ettiriyor.

Sömürü düzenini devam ettirmenin “hâlâ” en uygun yolunun kendi başkanlığı olduğunu sömürücü sınıflara ve emperyalist merkezlere de ispat etti. Böylece yeni saltanat dönemi de açılmış oldu.

Erdoğan’ın karşısına çıkarılan alternatifse emekçiler için basitçe “o ne yapıyorsa, ben de aynısını yapacağım ama onun kadar bağırmayacağım” diyen bir “beş benzemez muhalefeti” oldu. Üstelik “onun kadar bağırma da becerabiliyorum” diyerek bir kez daha Erdoğan’ın kuralları ile oynanan siyaset oyununu meşrulaştırdılar.

Koca bir seçim döneminin, iki somut sonucu oldu.

Büyük güçler, Erdoğan’ın ensesinde soluklarını hissettirdiler, böylece onun kendilerine bağlılığını pekiştirdiler.

Ve bir kez daha tüm dikkat bozuk düzenden Erdoğan problemine çevrildi.

TKP, seçim dönemi boyunca, uygun dille, kimseyi üzüp kırmamaya dikkat ederek şu gerçeği dile getirmişti: Bozuk düzenin Erdoğan’a indirgenmesi, sermaye egemenliğinin değil de “tek adam rejiminin” tek hedef haline getirilmesi herkesi körleştiriyor.

Erdoğan takıntısını anladığımızı, gerçekten de Erdoğan’ın gidişinin ülkeyi rahatlatacağını ama bu durumda bile ışığı düzene tutmak gerektiğini söylemiştik. Şimdi tekrarla vurguluyoruz: Erdoğan’ın gitmesi için bile onun hizmet ettiği, dayandığı düzenin teşhir edilmesi, düzenle kavganın örgütlenmesi gerekir.

Düzen muhalefeti, “AKP’li seçmene de hitap etme” yolunu seçti. Bu AKP düzenini sürdürme kararıdır.

Biz asgari ücretle varlık mücadelesi veren, Erdoğan’sız Türkiye’nin bir kaosa sürükleneceğini düşünerek, adım adım kaosa ve karanlığa yürüyen emekçiye hitap ediyoruz. Sermaye düzenini hedef göstererek.

Tuzu kuru düzen muhalefeti için

laiklik de, aydınlanma da, yurtseverlik ve kardeşlik de kolaylıkla içi boşaltılacak, sıkışıldığında cami avlusuna bırakılacak kozlardan ibarettir.

Aydınlanmadan, yurtseverlikten, kardeşlikten çok kolay vaz geçenlerin, “düzeni karıştırmayın şimdi, AKP’den kurtulmak önemli olan” sıkıştırmaları sahtedir.

Yapacağımız seçim döneminde tüm zorluk ve engellemelere rağmen emekçi halkımızla buluşma konusunda yarattığımız birikimi ileri taşımak olacak. Hiçbir şeyden vazgeçmeden, hiçbir yalana, yanlış prim vermeden.

Komünistlerin “oy sayılarını” küçümseyenler, örgütlü hareket etme gücünün ve becerisinin önemini seçim dönemlerinde unutanlardır.

Şimdi bu önemi bir kez daha hatırlatacağımız bir döneme giriyoruz.

Emekçi halkımız, bozuk düzenin attığı her adımda, her yeni saldırıda örgütlü hareket ettiği ölçüde kazanacak. Bu düzen değişecek.

Anlamalı, anlatmalı, örgütlenmeli, örgütlemeli. 24 Haziran'dan ders çıkarmış emekçilerin akıl ve güç birliği için emek vermeli.

SAHTE ÇÖZÜMLERLE BURAYA KADAR ANCAK BU ÜLKE BOYUN EĞMEZ

Hep vurguladığımız gibi örgütsüzleştirilmiş ve kişiler etrafında yaratılan efsanelerin peşinden giden bir halk çaresizleştirilmiş bir halktır. 24 Haziran'da Türkiye'de milyonlarca kişi sahte bir umudun peşinden sürüklendikten sonra ortada kalmıştır ama Türkiye'nin ilkesiz ve bu yüzden bütün kötülüklerine onay veren bir alternatifle düzlüğe çıkacağı masalı ne kadar temelsizse Türkiye'nin bittiği kanaati de o kadar saçmadır. Herkes bilsin ki, Türkiye karanlığa teslim olmayacaktır.

1. Türkiye Komünist Partisi henüz daha "baskın seçim" kararı alınmamışken uyarıda bulunarak bu koşullarda yapılacak seçimlerin meşru olmayacağını ilan etmişti: **"Yapılan son düzenlemelerle, Türkiye'de seçimler Erdoğan'ın istediği sonucu verecek bir müsamereye dönüştürülmüştür. Buna bir seçim demek mümkün değildir. Seçim özelliğini yitirmiş bir seçime hiçbir şey yokmuş gibi katılmak bu müsamerede figüranlığı kabul etmek demektir."** Bu uyarı geniş bir kesimde yankı bulmasına rağmen, CHP'nin başını çektiği düzen muhalefeti milyonlarca kişiye bir kez daha temelsiz bir iyimserliğin içine çekerek, "bir şey yapamazlar, merak etmeyin" safiğinin peşinden sürüklenmiştir.

Oysa siyasi iktidar daha önceki seçimlerde, özellikle son referandumda kazandığı manipülasyon yeteneğini bu yıl içinde hızla çıkarılan yeni düzenlemelerle iyice pekiştirmiş ve ortaya denetimi tamamen imkansızlaştıran ucube bir seçim sistemi çıkmıştı. Bu gerçek orta yerde dururken Türkiye'de siyasi iktidara karşı olan toplumsal kesimler "baskın seçim" kararı alındığı andan itibaren "ne olursa olsun seçimlerin kazanılacağı" fikrine ikna edilmiştir.

Milyonlarca kişi 24 Haziran gecesi seçimlerde hile yapıldığını düşünmüş ama ne bunu kanıtlayabilmiş ne de buna karşı bir şey yapabilmıştır. Çünkü hep vurguladığımız gibi örgütsüzleştirilmiş ve kişiler etrafında yaratılan efsanelerin peşinden giden bir halk çaresizleştirilmiş bir halktır. **Bir kez daha ortaya çıkmıştır ki, seçimler seçim günü değil, öncesinde kazanılır.** Bu seçmen kayıt mekanizmaları ve seçim sistemi ile seçimlerin takibi olanaksızdır.

2. Ancak 24 Haziran seçimlerinin asıl gösterdiği gerçek, yalnızca seçimlere yaslanan bir çıkış yolunun hiçbir karşılığının olmadığıdır. AKP iktidarına karşı Gezi direnişinde ayağa kalkan milyonlarca kişinin bu büyük halk hareketinin hemen ardından asıl ihtiyacı olan siyasal örgütlülük süreçlerinden uzak tutulması için bütün yollar denenmiştir. Her defasında "son kavşak" olarak gösterilen

seçimler ardı ardına hayal kırıklıkları yaratmış ve Erdoğan karşıtlığı düzen içi dengelerin içinde iyice kişiksizleşmiştir. Bilinmelidir ki, Türkiye'de en küçük bir iyileşme için dahi asgari bir örgütlülük gerekmektedir. Ne yazık ki, Türkiye toplumunun bir kesimi mücadele etmeden "kurtulacağı" düşüncesinin cazibesine kapılmış ve bulduğunu sandığı kahramanının ya da kahramanlarının peşine takılmıştır. Toplumun diğer kesimi zaten kendi varlık ve geleceğini hiç sorgulamaksızın Erdoğan'a teslim etmiş durumdadır. Böyle bir taraflaşma "kurtuluş" yolunu açmaz. Tersine toplumu çürütür.

3. 2017 yılında referandumda seçmenin yarından fazlasının oyu ile reddedildiği halde onaylandığı ilan edilen Cumhurbaşkanlığı sisteminin bir yıl sonra kurtuluşun kapısını aralayacağı fikri bu çürümeyi hızlandırmıştır. Adaletsizliği, zorbalığı temsil ettiği düşünülen bir kişiyi adaleti, özgürlüğü temsil ettiği düşünülen bir başka kişiyi alt etme düşüncesi adaletsizliğin, zorbalığın panzehirinin örgütlü bir halk olduğu gerçeğinin üstünün çizilmesi anlamına geliyordu. Ancak "tek adam yönetimi"nin bu kadar kolayca benimselmesinin asıl kaynağı, bu sistemi Türkiye'de patronların özellikle istemesiydi.

4. 24 Haziran seçimleri öncesinde uluslararası tekeller CHP'den İyi Parti'ye, İyi Parti'den Saadet Partisi'ne ve nihayet Millet İttifakı'nın dışında bırakılsa da HDP'ye uzanan büyük koalisyonun arkasında ciddi bir yığınak yapmıştır. Erdoğan'ın bu gücü alt etmesinin öncelikli nedeni, sermaye sınıfının Erdoğan döneminde elde ettiği avantajların hiçbirini terk etmek istemesiydi. Erdoğan'ı yaratırlar Erdoğan'a alternatif yaratırken doğal olarak kendi çıkarlarıyla, korkularıyla hareket etmiştir. Bu anlamda sermaye sınıfı açısından bütün riskler ortadan kalkmış, patronlar Erdoğan'ı ya da Erdoğansız kendi programlarını uygulatabilecek bir siyasal yapıyı garanti altına almışlardır. Hem uluslararası alanda hem de Türkiye içinde sermaye sınıfının iç çelişkilerinin yoğunlaştığı bir dönemden geçmemiz, sömürücü sınıfın ortak çıkarları

olduğu gerçeğini değiştirmemektedir.

5. Zaten seçim sürecinde temel meselelerde AKP iktidarı ile düzen muhalefeti arasındaki ayrımların neredeyse ortadan kalkmasını isteyen uluslararası sermayeydi. 16 yıllık AKP iktidarının temel özelliklerini benimsemiş, laikliği yıkan uygulamaları içine sindirmiş, NATO ve Avrupa Birliği ile lafta dahi herhangi bir sorunu olmayan ve TUSİAD'çı patronlara bel bağlayan Akşenerli, Karamollaoğlu'na sağcı muhalefet koalisyonu Türkiye toplumunu Erdoğansız AKP rejimine ikna etmişti. İşler böyle bir noktaya gelmişti ki, Muharrem İnce kabineye AKP'den de bakan atayabileceğini müjdeliyordu! Böylece yıllardır sol değerlere karşı "Türkiye sağcıdır" teranesiyle sürdürülen saldırı toplumun çıkış arayan geniş kesimlerini, kandırdıktan sonra orta yerde bırakmış oldu.

6. Türkiye'de 24 Haziran seçimlerinden düzen partileri açısından bir değerlendirmeye yapmaya kalkmak saçmadır. Hiçbir partinin oyu "gerçek" değildir, Türkiye'de milyonlarca insan bir tercihte bulunmamış, benimseyemediği değil önüne konan çok bilinmeyenli denklemi çözeceğini düşündüğünü desteklemiştir. 24 Haziran seçimlerinin tek gerçeği, Türkiye'de milyonlarca öfkeli ve hoşnutsuz insan için düzen içi seçeneklerin tüketildiğidir. Düzen içi muhalefetin amiral gemisi CHP Türkiye toplumu üzerinde yarattığı tarihsel tahribatın altında kalmıştır.

7. Uzun bir süre Türkiye toplumunun itici gücü haline gelen ve Gezi direnişinde zirveye çıkarak düzen sınırlarını zorlayan Erdoğan karşıtlığının artık kendi başına değeri kalmamıştır. Tam tersine Erdoğan karşıtlığı, bu toplumu çaresizleştirmede Erdoğan'ın ikiz kardeşliğini üstlenmiştir. Temel olan düzene karşı konumlanmak; sömürüye, emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadele etmektir. Yine aynı şekilde Türkiye siyasetinin kentli-modern CHP'li ve muhafazakâr AKP'lier ikileminden derhal çıkarılması zorunludur. 16 yılın sonunda CHP ve HDP eliyle kentli-modern AKP muhalifleri muhafazakârlığa eklenlenmiştir. Türkiye'deki aydınlanmacı ve

yurtsever birikim artık tamamen yeni bir kimlikle, emekçi halk karakteriyle, işçi tulumuyla ayağa kalkacaktır.

8. Türkiye Komünist Partisi, 24 Haziran seçimlerinde emekçi halkın ve düzen değişikliği arayışının sesi olma sorumluluğunu üstlenmiştir. Seçimlere haksız bir biçimde sokulmadığı için bağımsız adaylarla temsil edilen TKP'nin sözü geniş bir kesimde iz bırakmıştır. Bu izin her açıdan çıvrından çıkan bir seçim atmosferinde oya dönüşmeyeceğini, hele hele pusulasından propaganda olanaklarına varıncaya kadar büyük zorluklarla boğuşan bağımsız adayların milyonlarca kişiyi içine alan büyük yanılşamayı aşamayacağını biliyorduk. Bununla birlikte, TKP sosyalizmsiz bir seçim dönemi geçirmesine izin vermedi, çok sayıda yeni emekçi ile temas etti ve 24 Haziran ve sonrasında ilişkin kısa sürede doğrulanı uyarılarda bulundu.

Türkiye Komünist Partisi örgütlenmesine, mücadelesine büyük bir enerjiyle devam ediyor. Önümüzdeki günlerde partinin yetkili kurulları Türkiye'de yüreği solda atanları, emekçi halkı çaresizlikten ve seçeneksizlikten kurtarmak için kapsamlı bir yol haritasını karara bağlayacak. Partimiz, "haklısınız ama hele bir seçim geçsin..." diyenlerin tek umududur, bu sorumlulukla hareket edecektir.

9. Hiçbir seçim kendi başına bir kurtuluş olmayacağı gibi yine kendi başına bir son ya da mutlak kararlık anlamına gelmez. Evet, 24 Haziran'da Türkiye'de milyonlarca kişi sahte bir umudun peşinden sürüklendikten sonra ortada kalmıştır ama Türkiye'nin ilkesiz ve bu düzenin bütün kötülüklerine onay veren bir alternatifle düzlüğe çıkacağı masalı ne kadar temelsizse Türkiye'nin bittiği kanaati de o kadar saçmadır. Herkes bilsin ki, Türkiye karanlığa teslim olmayacaktır.

Bu düzen değişmelidir.

**Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komite**

Madde 14- (...) Mahalle ve köy meclisleri yurttaşlara toplumsal yaşama müdahale etme olanağı sunar, yurttaşların bütünsel gelişimi için uygun koşulların sağlanmasında diğer devlet organlarıyla birlikte sorumluluk üstlenir, yurttaşların tüm devlet organları ve Yüksek Meclis çalışmaları ile sürekli iletişim, etkileşim ve denetim ilişkisi içinde bulunmasını güvence altına alırlar. (...)

ÇÖKÜŞTEN ÖNCE SON ÇIKIŞ AKP nereye koşuyor?

Cumhurbaşkanı başkanışmanlarından biri "serbest piyasa ekonomisinin kazanımları korunacağını" müjdeledi. MHP'liler, OHAL'in devam etmesi gerektiğini söylüyor. İçişleri Bakanı Süleyman Soylu HDP yöneticini arayıp ölümlle tehdit ederken veya valilere hayatını kaybeden askerlerin cenazelerine CHP il başkanlarının katılmaması konusunda talimat veriyor. Yeni sistemin artık hukuka, yasaya ihtiyacı yok. Düzen buna onay veriyor ama Halk boyun eğmediğinde bu onay bir şey ifade etmiyor.

S seçim bitti gitti. Cumhuriyetin kalmatları üzerine RTE gecekondusu kurma girişimleri 25 Haziran itibarıyla başladı fakat işleri düşündükleri kadar kolay olmayacak.

Ülkenin çokertilmiş ekonomisi kolaylık tanımıyor. Yeni hükümet sistemi ile birlikte ekonomi yönetiminde yeni döneme geçildi. Yeni model 12 Eylül öncesindeki yapıya şekil olarak benziyor. Ancak "kamucu" bir yönelimden ziyade kısa vadede bankalar ve özel sektörün ağır borç stokunun yeniden yapılandırılmasını kolaylaştıracak, orta-uzun vadede de kamu kaynaklarının sermaye lehine kullanılmasında daha keyfi davranmayı sağlayacak bir mekanizma kurulacak.

Yeni modelde bakanlık sayısı 16'ya inecek, ekonomi yönetimi ise Sanayi ve Kalkınma Bakanlığı, Ticaret Bakanlığı ve Hazine ve Maliye Bakanlığı ile üçlü bir

yapıda gerçekleştirilecek. "Daha az bürokrasi, daha hızlı karar alma süreçleri" şeklinde özeltiyorlar yaklaşımlarını. Karar alma mekanizmasında daralmaya gidilirken ekonomide üretim, finansal ve ticari işlerden sorumlu üç bakanlığa yetki karmaşası yaşanmasının önüne geçileceğini söylüyorlar. Öte yandan, ekonomi yönetimindeki yeni yapının alarm veren Türkiye ekonomisini "büyük işler yaparak" yıkımdan kurtarma "vizyonu"nu taşıdığı ancak bunun için karar mekanizmalarının kamuoyunun ve devlet bürokrasisinin farklı departmanlarının denetiminden geçirilmesinin gerekli görüldüğü anlaşılıyor. Daha az bürokrasi dedikleri, daha az denetim, daha gizli kapaklı işler. Hızlı karar alma süreci dedikleriyse yağmaya hız vermek!

Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'nde bütçeyi artık Cumhurbaşkanlığı hazırlayacak. Cumhurbaşkanlığı na bağlı "Strateji ve

Bütçe Başkanlığı", bütçe yapımı ve yönetimini yürütecek.

Erdoğan, beraber çalışacağı bakanları kendisi atayacak. Bakan olarak atanalar milletvekili olmayacak. Ayrıca şirket yöneticilerine ve CEO'lara da teklifte bulunulabileceği dile getiriliyor.

Yeni düzenleme Cumhurbaşkanını Tayyip Erdoğan'ın hep vurguladığı "şirket gibi" yönetme, kamu kaynaklarının sermaye lehine daha hızlı ve denetime tabi olmadan kullanılması amaçlarına uygun bir tasarıma denk düşüyor. Esası kapitalist-emperyalist

sistemde 1960'lı yıllarda başlayan idareyi güçlendirme, devleti hızlandırma eğilimi. Kapitalistler daha hızlı işleyen, engellerden arındırılmış bir devlet yönetimi istiyor. Maksat patronların işleri hızlı yürüsün.

Patronların işi görülsün demek, ülke zenginlikleri yağmalansın, emekçilere düşen refah payı iyice yontulsun demek. İşçi düşmanı kararlar hızla alınıp uygulansın demek.

Devlet mekanizması buna göre yapılandırılırken emekçiler için yasalar, hukuk, mahkeme kapıları

kapanıyor.

Kapanıyor ama bir başka kapı var ki, düzen güçlerinin onu kapatıp kapatamayacağı önem kazanıyor. Halkın örgütlü direnci. Örgütlü bir halk direnci olmazsa, emekçiler örgütlenmeye, örgütlü güçle hareket etmeye önem vermezse... Düzen ve devlet her istediğini yapabilir.

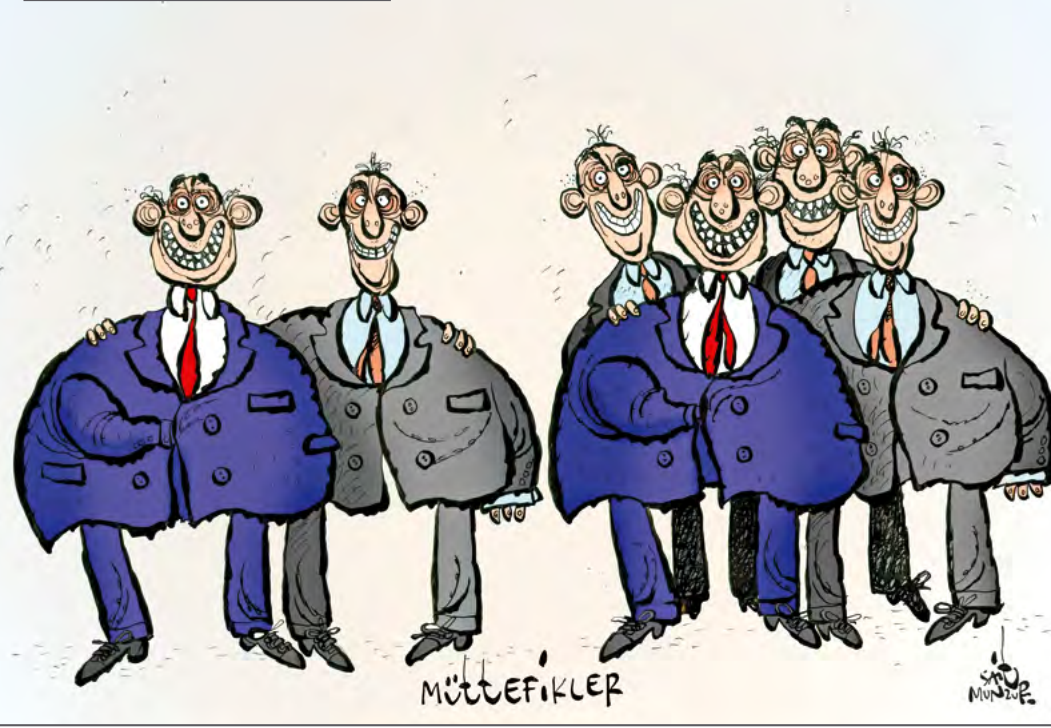
Ve tersinden söyleyelim: Örgütlü bir halk direnci olduğunda, Cumhurbaşkanı imzalı, meclis onayladı, vali kararnamesini yazdı diye emekçilere her şeyi yaptırmak mümkün olmaz.

HUKUK BİTMİŞTİ ARTIK GEREK DE KALMADI

MHP Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Kalaycı, OHAL'in devam etmesi gerektiğini söyledi. "OHAL kalkabilir" açıklamalarıyla birlikte Cumhurbaşkanlığı'nı "o hal de, bu hal de bizim" olarak okunabilir. İçişleri Bakanı Süleyman Soylu HDP Eş Genel Başkanı Pervin Buldan'ı arayıp "Sizi CHP bile kurtaramayacak, o köyde taş taş üstünde bırakmayacağım" derken

veya valilere hayatını kaybeden askerlerin cenazelerine CHP il başkanlarının katılmaması konusunda talimat veriyor. MHP gazetelere ilan verip kendisini eleştirenlere gözdağı verirken yeni dönemin ruhunu açığa vuruyor. Yeni sistemin artık hukuka, yasaya ihtiyacı yok. Gücünün yettiğince kin biriktirecek ve gücü yettiğince şiddet ekecek.

SAMANALTI / Sait Munzur

ERDOĞAN ŞİMDİ TAM DEVLET OLDU (MU?)

Zafer naraları atan tek adamın partisiyle birlikte Devlet Bahçeli'nin ipine bağlandığı bir başka gerçek. Saray rejiminin ilerleyişi buradan alınacak rızaya bağlı. Meclis aritmetiği sayısal anlamının ötesinde bir anlam taşıyor. MHP Genel Başkan Yardımcısı Sefer Ayçan'ın, "Bundan sonra Meclis'te biz ne dersek o olacaktır. MHP Genel Başkanı, hem Erdoğan'ın hem Ak Parti'yi kurtarmıştır" diyerek ifade ettiği durum bu. Ayçan bu demecin ardından görevinden alındı ama MHP'nin (ve buna yeri geldiğinde İYİP'i eklemek için bir neden yok) Erdoğan açısından bir kontrol devresi olarak bugünkü mevkiine yerleştirildiği açıkça görülüyor. Sonuç itibarıyla AKP devleti bir parti devletine dönüşüyor ama bu arada kendisi de bir devlet partisi haline dönüşüyor.

Bu bilindiğinden tekrar seçilmiş olmaları hasta yatağındaki piyasaları diriltmeye yetmedi. Artık olmayan Başbakanın Yardımcısı Mehmet Şimşek'in memnuniyeti de çok kısa sürdü. Seçim sonrasında dolanır inşisi görüp neşelendi, "Pi-

yasalar da seçim sonuçlarını kutlamaya başlamış gibi..." dedi. Fakat daha demecinin mürekkebi kurumadan Dolar yükselişe geçti. Bir iki saat bile sürmedi "olumlu" etkisi. TUSİAD'ın seçim sonuçlarından olumlu etkilendiğiye söylenebilir, "Hayırlı olsun; şimdi toplumsal uzlaşma içinde reform zamanı" dedi. Kim yapacak reformu? Tek adam ve "devlet"i... Türkiye İhracatçılar Meclisi sistemden beklentilerinin istikrar ve hızlı karar alma olduğunu açıkladı. İstanbul Ticaret Odası Türkiye ekonomisinin "otoban hızına kavuşacağını" iddia etti. Gerçek niyet sabır aralarında gizli; İstikrar ve hızlı karar alma... İstikrarı OHAL sağlıyor, hızı ise yasama-yürütme ve yargıyı sarayında toplayan RTE sağlayacak. Olur mu? Belki kısa bir süre.

Cumhurbaşkanı Başkanışmanlarından biri de, "serbest piyasa ekonomisinin kazanımlarının korunacağını" müjdeledi. Yani, neoliberal saldırılara, faturanın halka ödetilmesine ve rant ekonomisine devam.

sarılarak aşağı düşen iki işçi kurtarılamadı.

23 HAZİRAN / KAYSERİ- İstasyon mahallesinde, sinyalizasyon işçisi olarak çalışan Yılmaz A. (44) ve Ali K.(39)'ye yük treni çarptı. Kazada, trenin altında kalan Yılmaz A. yaşamını yitirken Ali K. de yaralandı.

23 HAZİRAN / KONYA- Bir mermer fabrikasında çalışan 46 yaşındaki işçi Uğur Uyar, yaklaşık 2 ton ağırlığındaki mermer bloğu vinçle havaya kaldırdı. Halatların işçiler, forkliftin rüzgarda sallanması sonucu aşağı düştü. Birbirlerine

24 HAZİRAN / ERZİNCAN- Çalık ve Kiler Holding kuruluğu olan Aras Elektrik Dağıtım A.Ş. ekibinde çalışan Mürsel Güneş (42) yüksek gerilim hattının olduğu direktteki arızayı gidermek isterken bakım onarım sırasında kesilmeyen elektrik akımına kapılarak yere düştü ve yaşamını yitirdi.

24 HAZİRAN / URFA- Karaköprü ilçesi Maşuk mahallesinde bir inşaatla kalıpcı olarak çalışan inşaat işçisi Cuma Horoz (41), beşinci kattaki tahta kalıplarını sökmeye çalışırken aşağı

düşerek yaşamını yitirdi.

25 HAZİRAN / BURSA- Yenişehir'de tarım işçileri taşıyan kamyonetin devrilmesi sonucu Suriyeli kadın işçilerden Gül Abdu (17) ve Badia Muhammed (40) yaşamını yitirdi, 40'a yakın işçi yaralandı.

26 HAZİRAN / KÜTAHYA- Hisarcık-Simav yolu yapımı işçisi Mehmet Akbaş (45) hafriyat mal-zemesi almak için geri manevra yapan Cevdet O. yönetimindeki kamyonun altında kalarak yaşamını yitirdi.

EMEKCİ HALKI DÜZENİN İNSAFINA BIRAKMAYACAĞIZ DEMİŞTİK

Sınıf içinde seçim çalışması

Gebze'de Türkiye Komünist Partisi'nin adayı emekli metal işçisi Mustafa Tozkoparan'ın çalışmalarına katılanların izlenimlerini okurlarımızla paylaşıyoruz. Yaptığımız hiçbir şey boşa gitmeyecek. Ve daha fazlasını yapacağız.

Gebze'de iki aya yakın bir süre boyunca çarşıda, fabrika önlerinde, kapı kapı / sokak sokak gezerrek, çalıştığımız yerlerde omuz omuza verdiğimiz işçi arkadaşlarımızla ülkenin ve dünyanın düzenini konuşarak seçim çalışmalarımızı sürdürdük.

Bölgenin koşulları, sınıf mücadelesini seçimlere taşıyan içeriğin buna uygun dille taşınması için özel olanaklar yarattı. Ağır işçi üretim emekçilerinden oluşan bölgede, imam hatip lisesinden daha fazla meslek lisesi var; çocuklar, gençler doğuştan işçi olarak yetiştiriliyor. Yoksulluğun hemen fark edildiği kentte emekçilerin ağır sömürü koşulları kendilerini gizleme ihtiyacı duymayan tarikatlar aracılığı ile normalleştiriliyor. Sömürü düzenine karşı biriken öfke milliyetçi ajitasyonla tahliye ediliyor. Bu bölgede asker cenazeleri sık karşılaşılan bir olgu ve yine olan emekçiye oluyor. Öte yanda ise oranı az da olsa sendikal hak mücadeleleri, metal grevi, son zamanlarda gündemdeki flormar direnişi... İşçi sınıfı bir tarafta ağır sömürü koşulları altında tutunmaya çalışırken diğer tarafta gelişkin ama yaygınlaşmayan mücadele örnekleri yaratabiliyor. Elbette mücadelenin geçmişten bugüne devreden mirasını da unutmamak gerek; 15-16 haziran tarihi işçi yürüyüşünün bir kolu buradan

harekete geçmişti.

Seçim çalışmamız, "bu düzen değişmeli" sloganı, böyle bir ortamda somut sorunlara somut yanıtlar üretmek zorunluluğu taşıyordu. Bunu sokakta, bildiri dağıtırken yaşadığımız kısa karşılaşmalarla başarmamızın zorluğunu gördük ve yüz yüze görüşmeleri artırmaya odaklandık. Ev buluşmaları, kafe sohbetlerine ek olarak TKP ilçe binasının sokağında haftanın 4 günü akşam yemeği sonrasında açtığımız çadır da, bir propaganda kürsüsü olarak değil, bir buluşma noktası olarak şekillendi.

Mesaiden yorgun argın çıktığı her halinden belli olan bir emekçinin ona seslendiğimizde standımızın, çadırımızda kendine kalmış azıcık zamanı bizimle paylaşırken dertlerine ortak olan, sorunlarını en az onun kadar önemseyen bir partiyi görmesinin önemini biliyorduk.

Derdimizi anlatmamızı kolaylaştıran bir şey de bizlerin, çalışmayı yürütenlerin değil sadece bildirilerimizde ismi geçen adayın da işçi olmasıydı. Kaynak ustasıydı, emekli olmuştu ve çalışmaya devam ediyordu. "Ya patronların tarafındasın ya da işçilerin" yazıyordu bildirimizin başında. Bu ülkede işçilerin tarafında olan tek parti olduğumuzu bilerek, tüm adayları işçi olan tek parti olmanın haklılığını, gücünü bilerek yaptık çalışmalarımızı. Martaval okumuyorduk, sınıfın partisi

söylediğini yaparak devam ediyordu yoluna.

Diğer yandan seçim sürecine sendikal oldukları için işten atılan, kadınların bir adım önde olduğu, patronun her türlü hak gaspına, haksızlığına karşı bugün hala direnen, boyun eğmeyen Flormar işçilerinin direnişi damga vurdu. İşçiler, bu düzen ile hesabını kolay yoldan görmeye çalışanlardan farklı olarak nasıl mücadele edileceğini gösterdiler. Zaten hakları olan almak için yağmur, sıcak demeden koşulsuz mücadelelerine devam ediyorlar hâlâ. Biz seçim dönemi, meşgulüz demeden üzerimize düşeni yapmaya çalıştık, direnişte yanlarında yer aldık, etkinliklerimizi birlikte yaptık, kalabalık bildiri dağıtımları organize ettik. Ve Orhan Aydın'ın dediği gibi "fabrikanın o kapısından birlikte gireceğiz içeriye".

BU SEÇİMLERDE, ÇOK DİNLEDİK, ÇOK ÖĞRENDİK.

Sohbetlerimiz ilk önce karşımıza gelen görüşü çürüttüğümüz sonra da kendi görüşümüze karşıymadık. İkna ettiğimiz iki aşamadan oluşmadı. Dinlerken, anlatırken, sömürüyü ve ona karşı vereceğimiz mücadeleyi birbirinden ürettik. Yorgun argın işinden çıkan ve AKP Türkiye'sinde nefes alacak yer arayan emekçilerden daha fazla mücadele etmelerini beklemek sıralı usulle gerçekleşemedi. Aynı anda hem düzenin kirliliğini kavradık hem de ona karşı nasıl mücadele edileceğini. Düzeni değiştirmek için enerjimizi ona karşı nasıl mücadele edeceğimizi bularak ürettik.

İlk önce evde, stantta, çadırda yüksek sesle propaganda yapan düzen partilerinin yarattığı keşmekeşten kurtulmanın, dürüst bir siyasi sohbetin mekanı haline gelmişti. Son zamanlarda daha sık görüştüğümüz, birlikte mücadele etmenin yollarını aradığımız bir kadın işçinin sözüne değer verdik: "TKP çok çalıştı, 1 Mayıs'ta da görmüş-tüm alanda, çok örgütlü hareket ediyor, çok saygı duyuyorum."

Bir yandan fabrikada çalışırken evinin yükünü de sırtlanmış bir kadın işçiyle evinde buluştuk. "Çok

BOŞUNA UĞRAŞIYORMUŞUZ!

Gebze metal işçilerinin yoğunluklu çalıştığı bir yer. TKP'li aday Mustafa Tozkoparan da bölgenin büyük metal fabrikalarından birinde kaynak ustası olarak çalışmıştı.

Bu dönem boyunca işyerinde TKP'nin siyasetini örgütlemesi, örgütlü sosyalist bir işçi olarak sendikal mücadelede görev almış olması, antikomünist önyargıların bombardımanı altındaki işçilerin çark çekice baktıklarında kendilerini temsil eden bir simge görmelerine yardımcı olmuş. Eski çalıştığı fabrikanın önünde bildiri dağıtırken aday olduğunu görünce sevincini gizleyemeyen bir işçi, "Bize çok emeği oldu, Mustafa'yı ben biliyorum, benim çocuklarıma anlatıyorum, torunlarım da bilecek" derken onu duymayacak olan, "lyi de neye yarıyor"culara yanıt veriyordu.

yoruluyorum, zamanım da az ama umarım sizin emeklerinize karşılık verebilirim" diyerek başladı söze, "Ben iş yerinde hep anlatıyorum arkadaşlara, düşünsenize diyorum, evimizin bedava olduğu, böyle insanı boğan borçların olmadığı, insan gibi çalıştığımız başımızda sürekli birilerinin beklemediği bir hayatımız olsa, bir hayal etsenize bakın Küba da var" diyerek devam etti.

O, işyerinde sosyalizmi anlatıyordu zaten. Müdürü sosyal demokratı. Onun iş yerinde işçiye uyguladığı baskıya karşı nasıl örgüt-

lenileceği, nasıl karşı konulacağına birlikte kafa yorduk.

Çadırın açık olduğu bir gün motoruyla duran bir işçi eliyle çağırdı bizi. Yanına gittik. "Böyle Bir Türkiye İster Misin?" bildirimizin asılı olduğu afiş gösterdi, "Abla ben böyle bir Türkiye istiyorum. Peki nasıl kuracağız?" diye sordu. Onu zamanla yarıştıran pizza şirketine boş verip uzun bir sohbete oturdu. Başta ailesi ile birlikte boş oy atacağını söylemişti; çadırdan ayrılırken yanına aldığı bildirileri kahvede dağıtacağını söylüyordu.

İŞÇİYİZ, ÇOK UZAKLARDAN GELİYORUZ

Seçim döneminin sonlarına gelirken 15-16 Haziran büyük işçi yürüyüşünün yıldönümü için sokakta 200 kişilik bir etkinlik organize ettik. Yıldönümü bayrama denk geliyordu, 8 Haziran'da yaptık etkinliğimizi. Partimizin işçi sınıfı partisi kimliğiyle bugünlere taşıdığı birikimle birlikte partinin organik varlığında işçi kimliğini daha da öne çıkarma kararı, etkinliğin içeriğini, organizasyonunu kolaylaştırdı. Sınıfımıza yakışır biçimde her şey elbirliği ile yapıldı; sade ama anlaşılır bir buluşma gerçekleştirdik.

Katılan genç işçilerin çok büyük bir kısmı, partiyi yeni tanımanın, onunla karşılaşmanın şaşkınlığı içindeydi. Biz de emin olduk, olacak iş değil, işçi sınıfının tek bir ferдинin bile sınıf partisiyle buluşmamış olması.

Şimdi bize oy verip vermediklerinin matematik hesabını değil, bugün kuracağımız yeni mücadele alanlarının heyecanını duyuyorsak nedeni patronların iktidarına duyduğumuz kin, onu yıkacağımıza güveniyorsak tanıştığımız yüzlerce kol kola girmeyi bekleyen işçidir.

